

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Grigore Muntean și Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore Muntean împotriva Întreprinderii municipale „Gospodăria comunal-locativă Cahul” cu privire la anularea datoriei și repararea prejudiciului moral și cererea reconvențională depusă de către Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul” împotriva lui Grigore Muntean cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale,

împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de către Grigore Muntean și a fost modificată hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

constată:

La 05 septembrie 2019 Grigore Muntean a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” cu privire la anularea datoriei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, fiind proprietarul apartamentului nr. xxxx, în baza contractului de vânzare – cumpărare din 06 iunie 1994, a achitat cu regularitate pentru serviciile acordate de către ÎM Gospodăria comunal locativă Cahul.

A menționat că, începând cu anul 2004, atât el, cât și alți locatari ai blocului locativ s-au adresat cu diferite cereri la ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” privind acordarea diverselor servicii, care sunt indicate în tarife și care sunt în obligația acesteia de a fi prestate, dar de fiecare dată au fost refuzați.

A susținut că, a înregistrat cererile cu nr. 474 din 19 septembrie 2005 și nr.501 din 27 septembrie 2005, dar, de fapt, au fost cu mult mai multe solicitări, dar de fiecare dată i s-a refuzat prestarea oricărui serviciu.

A afirmat că, serviciile date, solicitate de majoritatea locatarilor, inclusiv și de către el erau prevăzute în contractele impuse, unilateral, locatarilor să le semneze de către ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, așa cum, de la darea în exploatare a blocului locativ, toate lucrările de reparație sunt efectuate din contul locatarilor, fără participarea nemijlocită a pârâtului, motiv pentru care, până în prezent, au fost efectuate lucrări de reparație a acoperișului și a palierului de la intrarea în scara blocului, au fost schimbate ușa de la intrare, conducta de țevi de canalizare, la conducta de apă rece au fost schimbate țevile și ventilele, au fost efectuate lucrări de reparații în bloc, au fost schimbate geamuri în subsol și sticlite.

A relevat că, în conformitate cu art. 51 alin. (1) și (2) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, care prevede că, prestarea și achitarea serviciilor comunale pentru proprietari se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari, a depus o cerere, prin care a solicitat încheierea contractului privind prestarea serviciilor cu ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, care a fost înregistrată cu nr. 1007 la 22 iulie 2019, la care a primit răspuns pozitiv.

A notat că, făcând cunoștință cu contractul privind prestarea serviciilor populației și tarifele pentru deservirea spațiului locativ, anexă la decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 6/4 (42/4) - XXIII din 06 mai 2010, nu a fost de acord cu așa condiții ale contractului și în baza Legii privind protecția consumatorilor, a depus un dezacord la contract, care a fost înregistrat cu nr. 1121 din 07 august 2019.

A declarat că, nu este de acord cu deservirea și condițiile scrise în contract, deoarece conform deciziei Consiliului orășenesc Cahul nr. 6/4 (42/2) - XXIII din 06 mai 2010, în tarifele pentru deservirea spațiului locativ detaliat sunt indicate denumirile lucrărilor, pe care le efectuează întreprinderea municipală și prețul pentru 1 m.p.

A specificat că, lucrarea - deservirea blocului locativ de către electric este exclusă. Întreprinderea nu are careva cabluri electrice în casă, care să fie deservite de electric. Apartamentul este deservit prin contract de către compania Gas Natural Fenosa.

A invocat că, lucrarea - deservirea blocului locativ de către meșteri, dispeceri, de asemenea, este exclus. În punctul 4, lucrarea - deservirea și reparația curentă a sistemelor interne, apă și canalizare, nu deservește meșterii și dispecerul, motive din care rezultă că, achită un lucru de două ori, punctul 2 și 4.

A mai invocat că, lucrarea - cheltuieli pentru întreținerea mijloacelor fixe cu destinație productivă nu se respectă, deoarece acoperișul casei nu a fost reparat, scara la intrare, ușa de la intrare, nu există nici lemnar pentru efectuarea unor asemenea lucrări.

A relevat că, lucrarea - deservirea și reparația curentă a sistemelor interne, apă și canalizare, la fel, este exclusă. În urma adresării locatarilor scării nr. 3 cu o cerere (nr. 501 din 27 septembrie 2005) cu privirea la reparația canalizării în subsol și primirii răspunsului de la întreprindere (nr. 351 din 18 octombrie 2005), care a confirmat faptul că, trebuie de reparat sistema și nu a fost reparată, la adunarea locatarilor (proces-verbal nr. 1 din 20 octombrie 2005) a fost luată decizia de a

strânge bani de la locatari, de a instala sistemul locatarilor de apă și canalizare și de a se debransa de la sistemul întreprinderii municipale, fapt confirmat prin actele din 25 octombrie 2005 și 01 noiembrie 2005. Corespunzător, din toamna a anului 2005, locatarii nu se mai folosesc de sistemul întreprinderii municipale, ci au unul particular pe care îl exploatează.

A menționat că, lucrarea - curățirea terenului de pe lângă imobil este exclusă, deoarece proprietar al terenului aferent imobilului este Primăria or. Cahul.

A susținut că, există serviciul de evacuare a gunoiului și de curățire a locurilor de depozitare a deșeurilor menajere, pentru care a plătit cu regularitate acest serviciu.

A afirmat că, la 16 august 2019, prin intermediul oficiului poștal, a primit scrisoare, prin care pârâtul l-a informat că, dezacordul a fost respinsă și contractul nu va fi semnat de întreprindere.

A relevat că, pârâtul i-a expediat avizul de plată pe luna august 2019 în sumă de 4958,26 de lei.

A declarat că, suma de 2265,12 lei, drept datorie, o recunoaște, însă suma de 4958 de lei o consideră exagerată.

A solicitat obligarea pârâtului de a anula datoria în sumă de 4958,26 de lei și încasarea de la pârât a sumei de 49582 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

La 23 septembrie 2020 ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” a depus cerere reconvențională împotriva lui Grigore Muntean cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale.

În motivarea acțiunii pârâtul a indicat că, în baza contului personal, ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, în calitate de operator, a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ servicii publice de deservire tehnică a blocului locativ și evacuarea deșeurilor la adresa mun. xxxx, ce aparține cu drept de proprietate lui Grigore Muntean.

A menționat că, prin decizia Consiliului orașenesc Cahul nr. 1/29 (15/29) - XVV din 23 februarie 2017 a fost aprobat tariful pentru prestarea serviciilor comunale de deservire a caselor de locuit de către ÎM Gospodăria comunal locativă Cahul la suma de 1,20 de lei lunar pentru 1 m. p. Respectiv, pentru prestarea serviciilor comunale de deservire tehnică a caselor de locuit de la beneficiarul Grigore Muntean lunar este înaintată spre încasare suma de 61,92 de lei.

A susținut că, prin decizia Consiliului orașenesc Cahul nr. 4/25 (11/25) - XXIV din 14 iunie 2012 a fost aprobat și tariful pentru prestarea serviciilor de evacuare a deșeurilor de către ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, fiind stabilită suma de 11 lei pentru o persoană în sectorul comunal. Respectiv, dat fiind faptul că în apartamentul enunțat locuiesc 4 persoane, beneficiarului Grigore Muntean lunar este înaintată spre încasare suma de 44 de lei.

A afirmat că, a expediat lunar în adresa lui Grigore Muntean facturile pentru prestarea serviciilor de gospodărie comunală, iar acesta refuză să le achite. Astfel, Grigore Muntean a acumulat o datorie în sumă de 2871,20 de lei pentru perioada 01 octombrie 2017 – 01 septembrie 2020.

A relevat că, ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” prestează față de Grigore Muntean serviciile de gospodărie comunală fără a fi încheiat un contract în acest sens, iar încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar

o obligațiune legală a prestatorului de serviciu, dar și a consumatorului.

A invocat că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite. Această concluzie rezultă din prevederile exprese cuprinse în art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, în care se stipulează că, agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin.(2)-(4).

A mai invocat că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

A solicitat încasarea de la reclamant a datoriei în mărime de 2871,20 de lei pentru prestarea serviciilor de gospodărie comunală și evacuarea deșeurilor menajere.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central, a fost respinsă acțiunea depusă de către Grigore Muntean ca fiind neîntemeiată. A fost admisă acțiunea reconvențională depusă de către Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul” și au fost încasate de la Grigore Muntean în beneficiul ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” suma de 2871,20 de lei, cu titlu de datorie și suma de 270 de lei, cu titlu de taxă de stat.

La 13 ianuarie 2021 Grigore Muntean a declarat apel nemotivat, iar la 27 ianuarie 2021 a declarat apel motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 10 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul declarat de către Grigore Muntean și a fost modificată hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale prin micșorarea sumei încasate de la 2871,20 de lei până la 1516,70 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul că, a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii care beneficiază de aceste servicii publice urmează să achite costul lor, conform facturii eliberate de ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”. Or, lipsa unui contract scris cu consumatorul nu-l scutește pe acesta de obligația sa legală de a achita serviciul public prestat.

Având în vedere înscrisurile anexate la materialele cauzei, instanța de apel a considerat ca fiind demonstrată datoria pe care o are apelantul Grigore Muntean față de ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” în legătură cu neachitarea plăților lunare pentru serviciile comunale în partea ce vizează evacuarea deșeurilor și întreținerea blocului locativ pentru perioada 01 octombrie 2017 – 01 septembrie 2020, în total 35 de luni.

În acest sens, instanța de apel a reținut și explicațiile apelantului Grigore Muntean, care recunoaște că, din facturile eliberate de către ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” pentru serviciile comunale achită doar suma care se referă la evacuarea deșeurilor (gunoi), alte servicii comunale refuză să le achite, invocând lipsa prestării lor.

În contextul deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul de anulare parțială a anexei la decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 1/29 (15/29) - XXV din 23 februarie 2017, instanța de apel a constatat lipsa de fundament juridic a acțiunilor ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” de a calcula și solicita încasarea de la consumatorul Grigore Muntean pentru serviciile comunale în conformitate cu tariful stabilit de 1,20 de lei lunar pentru 1 m. p. din suprafața apartamentului, or, un act administrat normativ anulat definitiv de către instanța de judecată ca fiind contrar legii nu mai poate produce efecte juridice.

Luând în considerație circumstanțele constatate, instanța de apel a ajuns la concluzia că, serviciile comunale prestate de ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” pentru perioada 01 octombrie 2017 – 01 septembrie 2020 pentru deservirea locului locativ situat pe str. xxxx, de care a beneficiat inclusiv și apelantul Grigore Muntean ca proprietar al apartamentului nr. xxxx din același bloc locativ, urmează a fi calculate reieșind din tariful stabilit prin decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 6/4 (42/4)-XXIII din 06 mai 2010 de 0,45 de lei lunar pentru 1 m. p.

Instanța de apel a menționat că, reprezentantul intimatului ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” a prezentat instanței de apel o notă informativă privind calcularea și achitarea serviciilor comunale de către proprietarul apartamentului nr. xxxx, Grigore Muntean pentru perioada 01 octombrie 2017– 31 august 2020, adică 35 de luni, cu suprafața apartamentului de 51,60 m. p. Astfel, potrivit calculului serviciilor comunale efectuat de intimat, suma totală pentru perioada 01 octombrie 2017 – 31 august 2020 (35 luni) constituie 2352,70 de lei. Având în vedere achitarea de către apelantul Grigore Muntean pe respectiva perioadă a sumei de 836 de lei, rezultă datoria pentru serviciile comunale în sumă de 1516,70 de lei (2352,70 de lei - 836 de lei = 1516,70 de lei).

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat ca fiind greșită concluzia primei instanțe precum că, datoria apelantului pentru perioada 01 octombrie 2017 – 31 august 2020 constituie suma de 2871,20 de lei invocată de ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” și calculată în baza unei decizii a Consiliului orășenesc Cahul anulată de către instanța de judecată, rațiuni care impun modificarea hotărârii primei instanțe prin micșorarea sumei totale a datoriei calculată de ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” pentru serviciile comunale acordate în perioada 01 octombrie 2017 – 01 septembrie 2020 de la 2871,20 de lei până la 1516,70 de lei.

Instanța de apel a mai reținut că, prin hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, devenită irevocabilă prin deciziile instanțelor ierarhic superioare, a fost stabilită datoria apelantului față de intimat în mărime de 3572,83 de lei. Astfel, în suma de 4958,26 de lei se include și datoria de 3572,83 de lei încasată de la apelant prin hotărâre judecătorească irevocabilă, care este obligatorie pentru părțile acesteia.

De asemenea, luând în considerare respingerea cerinței de bază a apelantului Grigore Muntean de anulare a datoriei calculate de ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, se atestă a fi neîntemeiată și cerința cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 49582 de lei.

La 10 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Grigore Muntean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material.

A menționat că, instanțele judecătorești, la pronunțarea hotărârilor sale, s-au condus de dispozițiile Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 și ale Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, fără a lua în considerare și dispozițiile Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.

A susținut că, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că, contractul privind prestarea serviciilor populației între el și ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” nu a fost încheiat din vina acesteia, care i-a refuzat încheierea acestui contract, deoarece el a insistat că în acest contract să fie indicate doar acele servicii, care sunt real prestate.

A afirmat că, instanța de apel nu a luat în considerare nici faptul că, ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” nu a prestat ale servicii decât cele legate de evacuarea deșeurilor, precum și faptul că, el a prezentat probe și, anume, bonul de plată pe gunoi, care confirmă că, a achitat suma de 1540 de lei, dar nu suma de 836 de lei.

A relevat că, instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că, locatarii din scara blocului, în care locuiește, au renunțat la celelalte servicii ale ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” prin deconectarea de la rețelele de asigurare cu apă potabilă și de canalizare.

A notat că, art. 16 lit. c) și f) din Legea privind protecția consumatorilor prevede că, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: de a fi exonerat de plata pentru produsele, serviciile care nu au fost solicitate și de a plăti pentru produsele, serviciile de care beneficiază sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea prețului inițial este posibilă numai cu acordul consumatorului.

La 28 septembrie 2021 ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A menționat că, sunt greșite alegațiile instanței de apel precum că, pentru perioada 01 octombrie 2017-31 august 2020 se impune calcularea datoriei intimatului la tariful de 0,45 de lei/m. p., deoarece prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost anulată în parte anexa la decizia Consiliului

orășenesc Cahul nr. 1/29 (15/29)-XXV din 23 februarie 2017. Or, decizia instanței de apel enunțată a devenit definitivă și executorie la data pronunțării – 11 octombrie 2018, iar conform art. 29 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ anulat, în tot sau în parte, încetează a produce efecte juridice din momentul în care hotărârea instanței de contencios administrativ devine irevocabilă. Deci, micșorarea sumei datorate, operată de către instanța de apel, pentru perioada 01 octombrie 2017 – 11 octombrie 2018 este vădit ilegală.

A susținut că, instanța de apel, judecând cauza, nu a reținut că, prin decizia instanței de apel enunțată a fost anulată în parte anexa la decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 1/29 (15/29)-XXV din 23 februarie 2017, însă decizia consiliului în forma în care a fost adoptată nu a fost anulată. Deci, având în vedere că, prin adoptarea deciziei Consiliului orășenesc Cahul nr. 1/29 (15/29)-XXV din 23 februarie 2017 a fost actualizat tariful la serviciile comunale, decizia Consiliului orășenesc Cahul nr. 6/4 (42/4)-XXIII din 06 mai 2010 s-a consumat, or, conform art.19 lit. d) din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice locale centrale și locale nr. 317-XV din 18 iulie 2003 (în vigoare la 23 februarie 2017), acțiunea actului normativ încetează dacă s-a consumat.

A afirmat că, instanța de apel nu a reținut că, decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul a rămas neexecutată și, prin urmare, a devenit caducă. Or, conform art. 32 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, hotărârea se execută în termenul stabilit în dispozitivul ei, iar în cazul în care termenul nu este stipulat, în cel mult 30 de zile de la data la care hotărârea devine irevocabilă.

A relevat că, executarea deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, conform sensului normei enunțate, este pusă în seama Consiliului municipal Cahul, care a avut calitatea de pârât în procesul în cauză.

A notat că, instanța de apel, la judecarea cauzei, nu a reținut prevederile art. 20 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală și ale art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

A declarat că, în condițiile în care autoritățile publice au admis carențe la executarea deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Cahul, aceste carențe nu pot fi puse în seama ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, or, întreprinderea a prestat consumatorilor servicii în plin volum și la valoarea tarifului de 1,20 de lei/m.p.

Prin referința depusă la 22 octombrie 2021 Grigore Muntean a solicitat respingerea recursului declarat de către ÎM „Gospodăria comunal-locativă Cahul”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 18 august 2021 (f. d. 188, vol. I).

Astfel, recursurile declarate la 10 septembrie 2021 și 28 septembrie 2021 sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Grigore Muntean și Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de către Grigore Muntean și Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Grigore Muntean și Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul”, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Grigore Muntean și Întreprinderea municipală „Gospodăria comunal-locativă Cahul” se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic